

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/82/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011200846
Dátum vydania rozhodnutia:	22.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011200846.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa Z. C., nar. X. W. XXXX, bytom O., zastúpeného AK Roštár - Slovák s.r.o., Révová 7, Bratislava, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne zo dňa 18. marca 2011 č. XXX XXX XXXX X., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/105/2011-23 zo dňa 26. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/105/2011-23 zo dňa 26. októbra 2012 p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým uznesením zamietol návrh navrhovateľa - jeho právneho zástupcu na prerušenie konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 8Sd 105/2011 podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p.. Predmetom konania je preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 18. marca 2011, ktorým odporkyňa rozhodla, že žalobcovi za obdobie od 10. februára 2011 do 30. septembra 2011 zastavuje výplatu predčasného starobného dôchodku.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že po dôkladnom preskúmaní dôvodov, ktoré navrhovateľ uviedol vo svojom návrhu na prerušenie konania dospel k záveru, že všeobecný právny predpis, ktorý sa týka predmetnej právnej veci a to zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení konkrétne ustanovenie § 67 ods. 5 zákona, nie je v rozpore s článkom 39 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, článkom 30 Listiny základných práv a slobôd a článkom 11 Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach.

Ďalej uviedol, že rozhodnutím zo dňa 20. októbra 2011 bola odporkyňou uvoľnená výplata predčasného starobného dôchodku od 1. októbra 2011 z dôvodu, že podľa informačného systému Sociálnej poisťovne, povinné dôchodkové poistenie za obdobie kedy bol navrhovateľ zamestnancom s nepravidelným príjmom zaniklo dňa 30.septembra 2011.

Poukázal na ustanovenie § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č.

543/2010 Z.z., ktorý je účinný od 1. januára 2011, podľa ktorého poslanec a člen komisie - neposlanec nemá právne postavenie zamestnanca len vtedy, ak je v zásadách odmeňovania poslancov a členov komisie uvedené, že odmena nepatrí poslancovi, ktorí vyhlásili, že svoj mandát budú vykonávať bez odmeny. Skutočnosť, že odmena nepatrí poslancovi a členovi komisie - neposlancovi, ktorý vyhlásil, že svoj mandát bude vykonávať bez odmeny, musí byť na účely posúdenia vzniku právneho postavenia zamestnanca v sociálnom poistení a na účely posúdenia vzniku povinného sociálneho poistenia zamestnanca deklarovaná a schválená v zásadách odmeňovania poslancov a členov komisie, ktoré vydá a schváli miestne zastupiteľstvo. Vychádzajúc z písomnej odpovede Mestskej časti Bratislava - Dúbravka ako reakcie na list navrhovateľa zo dňa 14. septembra 2011 je možné považovať písomné vyhlásenie navrhovateľa, že svoj mandát bude vykonávať bez odmeny podľa § 1 ods. 3 zásad odmeňovania a počnúc mesiacom október 2011 navrhovateľovi odmena nebude vyplácaná.

Podľa § 1 ods. 3 dodatku č. 2 k zásadám odmeňovania poslancov volených a menovaných funkcionárov samosprávy Mestskej časti Bratislava - Dúbravka a ďalších občanov, ktorí pracujú pre samosprávu mestskej časti, odmena nepatrí poslancovi a členovi komisie - neposlancovi miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Bratislava - Dúbravka, ktorí písomne vyhlásili, že svoj mandát budú vykonávať bez odmeny. Vzhľadom k tomu, že dodatok nadobudol účinnosť 1. októbra 2011 a do 30. septembra 2011 bol navrhovateľ povinne dôchodkovo - poistený ako zamestnanec výplata predčasného starobného dôchodku za obdobie od 10. februára 2011 do 30. septembra 2011 navrhovateľovi nepatrí. Nárok na výplatu predčasného starobného dôchodku podľa § 67 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 543/2010 Z.z. opätovne vznikol navrhovateľovi odo dňa nasledujúceho po dni zániku povinného dôchodkového poistenia zamestnanca. Pretože navrhovateľovi dňa 30. septembra 2011 zaniklo povinné dôchodkové poistenie zamestnanca a navrhovateľ požiadal o vyplácanie predčasného starobného dôchodku podľa § 109 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. mu vznikol nárok na výplatu predčasného starobného dôchodku od 1. októbra 2011 v sume 403,50 Eur.

Na základe vyššie uvedených skutočností odporkyňa pri posudzovaní nároku navrhovateľa podľa § 67 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení postupovala v súlade so všeobecným záväzným právnym predpisom, a preto konajúci súd nezistil nesúlad s príslušnými ustanoveniami Ústavy Slovenskej republiky, článkom 30 Listiny základných práv a slobôd a čl. 11 ods. 1 Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach a preto návrh na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. zamietol ako nedôvodný.

Proti uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.. Opätovne zopakoval dôvody uvedené v svojom návrhu na prerušenie konania.

Uviedol, že Krajský súd v Bratislave svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nedospel k názoru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka predmetnej veci a to zákon č. 461/2003 Z.z., konkrétne ustanovenie § 67 ods. 5 zákona nie je v rozpore s čl. 39 ods. 1 Ústavy SR, článkom 30 Listiny základných práv a slobôd a článkom 11 ods. 1 Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach. Taktiež Krajský súd v Bratislave v odôvodnení opísal postup odporkyne pri rozhodovaní o výplate a o zastavení výplaty predčasného starobného dôchodku navrhovateľa.

Podľa názoru navrhovateľa prvostupňový súd neprávne právne posúdil návrh navrhovateľa na prerušenie konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia totiž nerozoberá to, či ustanovenie § 67 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. je alebo nie je v súlade s Ústavou SR a medzinárodnou zmluvou, a z akého dôvodu, ale rozoberá zákonnosť postupu odporkyne.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 220 O.s.p. zmenil uznesenie krajského súdu, konanie prerušil a vec postúpil Ústavnému súdu SR v zmysle § 109 ods. 2 písm. b) O.s.p..

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250s O.s.p.) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel jednomyselne k záveru,

že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Z obsahu spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis odporkyne, odvolací súd zistil, že navrhovateľ vo svojom podaní, doručenom Krajskému súdu v Bratislave dňa 11. októbra 2012, požiadal o prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p..

Vzhľadom na skutkový a právny stav v prejednávanej veci navrhol, aby súd v súlade s § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. konanie vedené pod. sp. zn. 8Sd/105/2011 prerušil a aby postúpil vec Ústavnému súdu SR na posúdenie súladu ustanovenia § 67 ods.5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 543/2010 Z.z. účinného od 1. januára 2011 s Ústavou SR a Medzinárodným paktom o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach a na zaujatie stanoviska podľa článku 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom, alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Ustanovenie § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. upravuje prípady, keď je súd povinný prerušiť konanie. V konaní postupuje až po odpadnutí prekážky konania. Povinnosť prerušiť konanie sa vzťahuje aj na prípady, ak súd pred rozhodnutím dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. V takom prípade podá Ústavnému súdu návrh na začatie konania podľa § 37 a nasl. zákona č. 38/1993 Z.z..

(R 53/1999: Prerušiť konanie podľa druhej vety ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) OSP možno len vtedy, ak k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, so zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, dospel súd, a nie účastník konania.)

V uvedenej právnej veci prvostupňový súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. nie je dôvodný.

Odvolací súd rozhodnutie krajského súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.